

UNIVERSITY OF
EASTERN FINLAND

1 (26)

Paavo Palviainen: Aijan ratas

Henget / Henkilöt:

Died'o (*jijejo) – teroittaa sahaa

Lapsi (lapset)

Olga – vanha emäntä

Mabu – hellan ääressä

Santra – navetassa

Aleksi – I vieras

Semoi – II vieras

Juuli

Vilho

Ääni 1-4

Sotilas 1-4

Naapuri 1-2

Vieras (vieraat)

Henkilö A

Henkilö B

(Laulu: Karjalani rahvas)

Tupa

(Santra tulee tupaan.)

OLGA

A jogo midä kuuluu?

SANTRA

Jo vai, jo vai! Jo Kukka vazikan pyörähytti.

OLGA

A kummanba luadi (*luači)?

SANTRA

Lehmis, lehmis da ongi oikein riski.

OLGA

A-vot, vot! Mugahai se pidigi! Kui vai sais millee tahto yli talves piässä, ni olis jo ens syksyn hieho valmehena.

SANTRA

Noh, eigöhäi nuo talven varukset riittäne?! Vai tiijättägö (*čijättägö) midä?

MABU

No midä?

SANTRA

Huomen sidä suamma pitkäs aigua uunijuustuo!

MABU

Voi, veikkonni, elä vai muuda virka! Jo monda kerdua on mielee juohtun, kons sais panna päččih (*päččiih) uunijuusson haudummaa.

DIED'O

Elä jo virka! Ihan kui päivä valgeis!

OLGA

On nii lyšti, että ihan pidää silmäzet rištii!

LAPSI

Died'o (*jijejo), kuulehai! Millee tämän laulun loppu mänöö, ku mie en putillee (*pučillee) muissa?
(Laulaa.)

Muamo minuo maijol juotti,
ai-jai-jai maijol juotti.
Muamo minuo maijol juotti...

DIED'O

(Nagrattaa.) Vai et muissa? (Laulaa edellisen. Välis andoi viččua.) Tulehai tänne, nii mie opassan
toizengi värssyn! (Laulaa.)

Died'o (*jijejo) minuo kiikutteli,
ai-jai-jai kiikutteli.
Pägien nenäs kiikutteli,
välis polvel nosti.

(Kuuluu koputus.)

MABU

Perttih (perččiih), perttih (*perččiih)!

ALEKSI

Terveh teil!

MABU

No, Aleksihai siel on! Ka assu peremmäl!

ALEKSI

Passibo!

MABU

No, midä (*midäh) kuuluu? Min virkat?

ALEKSI

Ei ni midä ihmettä ole paistavaks! Ihan endizellee (*endizelleeh) olemma elänyt.

MABU

A mispäi assuit?

ALEKSI

Käin nečiel Čurkan Pekan luona da tulles nouzettelin Sosoin rappuzii. Vai siel ei ni kedä kois ollu.

DIED'O

Vai sillee!

ALEKSI

A missäi teijän mužikat ollah?

MABU

Ka Mikkohai on sodaväes da Vilho mäni kirkol käymäh (*käymääh).

ALEKSI

Oliko midä erikoista? Vai...

DIED'O

Kuule, bratana! Vähä pahattaval tunduu. Vallesmannil tuli kirjani. Ylen mäni Vilho hil'l'azeks. En tiijä (*čiijä), midä oli, vai pahattaval tunduu!

ALEKSI

Nii, nii! Kummie iäniehäi tuol kuuluu. Vai josba nyt ei kuitengaa? Vaikka juavolisgo heidä tiedää (*čiedää)!

DIED'O

Vai hyvin satuit tulemah! Meil ku on meiningi luadie uus kyly da duumaičimma ruadua hirret jo nygöin vähän lumen aigah (*aigaah). Että jovatgo kaveriks?

ALEKSI

Ka mugahai Vilho jo toissapiän pagizi da sentäähäi mie pyörähin tänne tiedelemäh (*čiedelemääh), että jogo huondeksel allamma ruadien (*ruačien)?

DIED'O

Sillee kačo čottualimma, ka nygöin on jo päiväsyön [NB!] männyt, nii huondeksel nouzemma Huzansellän (*Husansellän) kubehee ruadieh.

ALEKSI

A miebä huondeksel jjäviyvyn tänne, nii sitbähäi lähemmä yhtä matkua.

MABU

Tule, tule da passibo jo ylen äijä ielpäi! Vai kenbä nyt tuloo?

SEMOI

Terveh taloh!

MABU

Semoihai se siel tuloo! Ka tule peremmäl!

SEMOI

Passibo! Midä taloh kuuluu?

MABU

Voi, veikkoni, ihan hyviä kuuluu! Tervehenä olemma suanut olla da äsken lehmä poigi... Da huondeksel mužikat männäh puun ruandah ku meinoomma luadie uuvan kylyn... Että leyhkämistä ois hos mimmoista!

SEMOI

Vai silleh, vai silleh!

MABU

Ettägö työ Ondrein ker mečas ollut, ku nenga aigazeh lekut?

SEMOI

Emmä, veikkoni, ollut!

MABU

Kuulehai sie, Semoi! Mibä silmas muga nagrattaa? Ethäi sie vai ole vähäni vesselättäväs?!

SEMOI

Muga olen... Da nygöin vai nagrattaa, hos huondespuolel ei ni vähie nagrattanu!

MABU

No, allahai paissa! Mimmoni dielo (*jielo) se mugaleiten kučkuttaa?!

SEMOI

Vuotahai... Noh, egläin ku myö Ondrein ker tulimma mečäs, nii Ondrei sano: "Kuule, Semoi, ku huomen olloo hyvä siä, mie en lähe meččää ruadieh!" – "Ka mikset lähe?", mie kyzyin. – "Ku nuo siät on vilustuttu, nii pidää siga tappua da nostua ordeh sərbimeks." – Mie sanoin: "Sie muga rual! Voin mie yksingi käyvä kasardamas."

MABU

No, aba sit, kullee sie kočkuzil jouvuit da mis?

SEMOI

Elähäi midä! Huondeksel, kullee lienen äilästyny, nii pyörähin kaččomah, ongo Ondrei ruvennut sian tapandaa. A mugai oli! Izo puallini oli hiilavua vettä da Ondrei kirvestä ečittelöö, ku paremmat vehkehet ollaa mečäs. Ondrei ku miut nägöö, sanoo: "Kuule, velli, rubie vai miul kaveriks! Kahellee tappua raskuamma počin dai viel meččäh (*meččääh) kergiemmä ruadieh (*ruačieh)." – "Ka muga ruamma!" Ondrei mänöö karzinah (*karzinaah) da mie heitän repun... jne.

Tulen iäreh da počči vastah juoksoo, Ondrei sen vuarnamon ker peräs tuloo. Mie sanoin: "Midäbä počin välläl työnnit?" – Sano: "En työndän, iče mäni!" – "No," mie sanoin, "midäbä nygöi ruat?" – Sano: "Kyllähäi myö nygöi kaks mužikkua yhen počin lumihanges kiinni suamma!" – Dai rubiemma tabualemah! Tabuamma, juoksemma, juoksemma da tabuamma da ainos ku olemma suamas, se vai livahtai hos kunne. No, jo Juuli, Ondrein mučoi, jjiävydyi pordahil da meidä molimah millie mužikat tuhmendun ku počin välläl työnnetäh. Mie sanoin Ondreil: "Mäne vai hae oruža, nii loppuu tämä juoksendelu!" – Häi oli oružan seppäh talunu, da se siel oli!

(Kaikki nagravat.)

MABU

Vai kaikkie joi pie sattuu!

SEMOI

No, elä jo muuta virka! No, sit tuo Juuli tuli sen juomissangon ker, algau ničettiä, ničettiä da počči vai peräs marrii. No, se jo sinne karzinan nurkkah mänöö da Ondrei hivuttauduu viereh siin hengässyksissäh. Juuli mänöö veräjänsuul helmat levälläh, jottei eniä pagie. No, muga Ondrei mäčkäi, no eibä sattun putilleh, ga turbah mäčkähti. Počči vai pahal iänel röngähti da siit pyörähti Juulin helmois, siit kangahal nel'luomah puukon ker. Juulil vai kintut viuhkahti, ku lumihangeh sellälleh tippui. Voi, Hospodi, sidä lyštie! Siit se vasta lyšti algoi. Počči kangahal vinguu sen ku kergiöö da Juuli istuu lumihanges, Ondrei örähtelöö. Sen varmasti kogo kylä kuuli, što nygöi Ondrein mökil poččie tapetah. No, elähäi ni midä! Onnuako viegi siel olizimma, vai ozaks sattu Vihtori matkuamah sinne. Liegö ladvalinduo vai hirven peräs ollu – en tullu kyzynyöks. Vai kiviärin ker matkai. Huikkuamma hänel, da häi tuli da lopetti počin da piäzimmä siit. A gu siivuomma, ni Ondrei sano: "Nyt meččäh kačo emmä lähe. Lähemmä perttih da keitämmä koufit!" Ka muga ruamma. Koufit siin juoduo nagroimma huondeksel ruadiezil. Siin sit Ondrei pyörähti peräkammarih da siel butilkkazen toi. Luadi puolokuppizen da toizen da kolmannen. Siin se butilkkani mäni. Rubeihai se jo nagrattamah!

(Kaikki alkavat kuulostella.)

DIED'O

Kuulittago, ihan kui mua ois tärähtänyt, tuassen?

MABU

Nii tegöö! Ihan kui tykil ammuttais!

OLGA

Uskokkua libo elgiäh, mutta nyt tulloo soda! Nuo ollah (*ollaah) semmozii iänie.

KAIKKI

Nii on, nii on!

(Sodan äänet. Pako. Hiljaisuus. Sotilaat.)

(Laulu: Suomen mies)

(Laulun päätyttyä lapsi kulkee näyttämön poikki huutaen.)

LAPSI

Vuottakkua!

(Laulu: Evakkolaulu, 1. säkeistö)

ÄÄNI 1

Hyvä emäntä! Olemme sotaa paossa ja etsimme suojaa. Olisiko teillä tilaa?

ÄÄNI 2

Voi, hyvät ihmiset! Mielelläni majoittaisin, mutta tänne on jo tullut kaksi perhettä ja kaikki paikat ovat jo täynnä. Olen pahoillani!

ÄÄNI 1

Kiitos teille ystävällisyydestä ja näkemiin!

(Laulu: Evakkolaulu, 2. säkeistö)

ÄÄNI 1

Hyvä isäntä! Olemme sotaa paossa ja etsimme suojaa. Olisiko teillä tilaa?

ÄÄNI 3

Meirän piha tanhuvilla ei ole koskaan niin paljon tilaa, että ryssät mahtuis! Hyvästi!

(Laulu: Evakkolaulu, 3. säkeistö)

ÄÄNI 1

Hyvä emäntä! Olemme sotaa paossa ja etsimme suojaa. Olisiko teillä tilaa?

ÄÄNI 4

Voi, hyvät ihmiset! Meillä on vain yksi pieni huone, mutta jos se käy, niin siihen voitte majoittua.

Tulkaa katsomaan!

(Tulevat näyttämölle.)

MABU

Voi, miten hyvä! Tämä on oikein hyvä! Jäämme mielellämme, jos vain emäntä huolii.

EMÄNTÄ

Tottakai! Varmasti lapsilla on nälkä. Tulkaa tänne, niin katsotaan, löytyisikö jotain suuhun pantavaa, ja te saatte rauhassa asettua taloksi.

(Emäntä poistuu lasten kanssa.)

MABU

Onnuako Luoja anto meille hyvän kortteerin!

(Taustalla soi musiikki.)

OLGA

Niin miuski tuntuu!

EMÄNTÄ

Täältä tullaan! No, kertokaahan, mitä me teimme!

LAPSET

Myö söimmä pullamuro ja kuule, mummo, et usko kuin oli hyviä!

OLGA

Voi, hyvänen aika! Muistittakos työ kiittää? (Nauru/itku.)

EMÄNTÄ

Voi-voi, tottakai lapset kiittivät! Kyllä, teillä on mukavia lapsia. Juttelevat kuin isot ihmiset. Lapsilla oli huoli, että kun sota alkoi, niin he eivät ehtineet nähdä juuri syntynyttä vasikkaa.

SANTRA

Niinhän siinä käi! Vähän ennen lähtöä Kukka, se mejän lehmä, poiki ja sinne jäti kaikki navettaa.

OLGA

Kerkesimmä jo iloita, että kohta suamma uunijuustua, vaa sinne jäi kaikki.

MABU

Eikä niitä varmasti eniä ole!

(Kaikki hiljenevät.)

EMÄNTÄ

Kyllä tämä on niin käsittämätöntä, että ei öisin tule uni millään, vaan ajatukset laukkaavat rintamalla kotinsa menettäneissä ja kaikki, kaikki on yhtä sekamelskaa! Vaan emme me niille mitään voi! Eletään vain toisiamme auttaen. Varmasti on viime aikoina uni jäänyt vähiin, joten käykää vaan lepäämään. Jos on asiaa tai tarvitsette jotakin, niin tulkaa vaan kysymään!

MABU

Voi, kiitos, hyvä emäntä! Kyllä myö varmasti uskallamma tulla kysymään ja, jos emäntä tarvitsee apua ja me voidaan olla avuksi, niin olisimme iloisia.

EMÄNTÄ

(Miettii.) Voi, hyvät ihmiset! Kyllä minä olisin kiitollinen avusta! Miehet ovat rintamalla ja miniä sairastui vakavasti. En tiedä, selviääkö ollenkaan. Jos navettaan tulisi joku avuksi, se olisi tosi suuri helpotus.

SANTRA

Tottakai mie tulen! (Menevät.)

OLGA

Kyllä tämä oli Luojan lykky, että tämmöses paikas löyty kortteeri!

MABU

Nii on, nii on! Kaikil inehmizil on Luoja syömmen andanu, vai kai ei onnuako tiijä (*čiijä), että se on Luojan lahja. Tuloo mieleh se izändä, mi örjehen ker pois ajo.

OLGA

Mugai mius tundu! Ihan žiälittää sidä mužikka-rukkaa, että liegö ollut ies täyves tolkus!

(Nyökyttelevät.)

DIED'O

Mie en sano ni midä, en ni midä! Miul kai paistavat mäni, ku mieroh jouvuin. Syöndä vai tuskuah. Mäne tiijäh (*čiijäh) millie, voi-voi!

(Emäntä ja Santra tulevat.)

EMÄNTÄ

Kyllä on mukava, että on tämmösiä ihmisiä! Me varmasti tullaan toimeen keskenämme.

SANTRA

Niin tuntuu miuskin! Tule vaan sanomaan kun apua tarvitset!

(Emäntä lähtee kiitellen.)

(Aikaverho. Musiikki)

EMÄNTÄ

Radiossa kerrottiin, että on solmittu rauha ja että kohta saa palata takaisin Karjalaan.

(Sekava tunnelma. Esirippu laskee.)

(Taustana metsä.)

VILHO

Kačokkua, kai on tuhottu! Vain rauniot on jällellä.

SANTRA

Niin, mutta onhan pelot ja niityt! Niitä ei ole viety.

MABU

Nii-in, eikä uskoa huomiseen!

VILHO

Niin ei ole!

OLGA

Tämä on meidän kodikondu!

VILHO

Da täh myö rakennamma uuvan koin!

SANTRA

Muga tiemmä! Vai midä Mabu?

MABU

Voi, veikkonni! Mie en ozua muuda ni arvella. Ei kodi ole missää muijal kodi kui Karjalas!

VILHO

Da, nyt sen ruadamini algau!

DIED'O

Oigein on dielot (*jielot)! Vai ei ken ni tiiä (*čijä), kullee miun syvän nyt lebiää. Hos ei ole kattuo piäl, ni olenhai kois! Voi, Hospodi (*Hospoči)!

(Laulu: Tässä on raja)

VILHO

Täs on uuzi pertti (*perčči)! Nyt se loppu – saunas eländi! Eihäi tämä ihan valmis ole, vai ens yönä ei tarvi ahtauduo saunah (*saunaah) muate, vai suamma azettuo ihan välläl.

OLGA

Voi, miten tuntuu hyvä! Ihan täs mänöö sanattomaks.

DIED'O

Nii tegöö!

SANTRA

(Ulkona.) Tuletgo, Mabu, kaveriks?

MABU

Vuota, vuota!

(Nostelevat tavaroita.)

VIERAAT

JUULI + S

Lykkyö taloh (*talooh)! Täh uudeh (*uudeeh) komieh taloh (*talooh)! Da täs on vähäni vehnästä tulijaziks da koufipöydäh (*kouhvipöydääh) pandavaks.

VILHO

Misba työ tiijittä, että myö tänä päivänä täh muutimma?

JUULI + S

(Nauravat.) Niin kylällä kaikki huastoivat. Emmegi myö ainuot vierahat ole.

(Kutsuu tupaan. Talonväki hämmästy.)

SEMOI

Lykkyö myögi lähimmä toivottamaa da täs koufipaketti (*kouhvi-) tulemaks.

ALEKSI

Joga pertin seinäl kuuluu olla ikoni. Da täs, velli, siulas semmoni da kaikel lykkyö vie kerran!

VILHO

Voi, teijän kans! Tuloo ihan endizet hyvät aijat mieleh (*mieleeh)! Muissatgo, muččo, kui enzymäzen talon luajimma?

OLGA

Muissan, veikkoni! Kogo tuba oli vierasta täys. Kai nuaburit tuldii, eigä ni midä ielpäi virketty. Sih vai ilmestytti!

DIED'O

Nii oli, nii oli! Mugai nyt. Voi, että on mugava! Kyllä, on ihan tozi lyšti!

VILHO

Kiitokset teil, nuaburit, ku tämmözen juhlan meil järjessitta da ennenkui azetumma koufil (*kouhvil), laulamma veizuzen tämän juhlahetken kunnieks.

(Veisu: Taivaallinen kuningas)

(Asettuvat kahville.)

ALEKSI

Siulas sidä on rakendamista riittänyt!

VILHO

Ka nii! Sidähäi se elämini on ollut! Ku toissa kezänä tulimma, nii enzimäzeks pidi suaha katto piän piäl, da luajimma kylyn da sih huonehen.

SEMOI

Da viime kezänä luajit karjasuojan!

VILHO

Nii oli! Sih se kezä mänigi, midä nyt pelduo raivaimma. Da nyt siit saimma tämän pertin luajittuo, että piäzemmä lopul elämää nii kui muutgi ihmizet.

ALEKSI

Olet sie vai ollut sitkie mužikka! Kel tahto toizel olis jo tolkku männyt nenga suures urakas!

VILHO

En, velli, yksin olis selvinnytgi, vai työ putin (*pučín) nuaburit muissitta aina tulla pahimmis kohis abuu. Da sillee vai mänimmä iellee, da täs sidä nyt ollaa!

SEMOI

Da, mibä on olles? On uuzi pertti (*perčči) da hyvä pertti (*perčči) ongi!

MABU

Hoi, mužikat! Emmägöhäin välis viällä min tahto pajuzen?

JUULI

Se on sillee, että talon izändä sanoo, mi on enzmäni laulu!

VILHO

Voi, passibo, passibo, kui kerran nenga sanotta! Mius on nii mugava muissella männyzie aigoi. Kuule, Semoi, viego sie muissat sen "Pruazniekkoi muisselles"? Laula sie eil, nii myö tabualemma, min muissamma!

SEMOI

Pidää opitella! Käyhäi, tyttö, taljankaa!

(Talonväki hämmästyy. Vieraat nauravat.)

ALEKSI

Tämmözie nämä nuaburit ollaa!

(Laulu: Pruazniekkoi muisselles)

ALEKSI

Nyt on izännän vuoro laulua! Kajauta se "Laskettakkua, brihat, hevot"! Myö muut avitamma.

(Laulu: Laskettakkua, brihat, hevot. Jatkuu laululla Kaksi kuldaista kägöistä.)

POLIISI

Terve taloon! Täällähän nämä kaikki ihmiset ovat kun niin moni talo oli tyhjillään!

VILHO

Tule peremmälle! Mikä saa poliisin näin myöhään liikkeelle? Kellepä on asiaa?

POLIISI

No, nyt kun tilanne on sellainen, että minulla on teille kaikille asiaa.

OLGA

Voi, Hospodi (*Hospoči)! Mitä nyt?

POLIISI

Niin, asia on sillä tavalla, että aamulla kello kymmenen kiertää kuljetusauto, johon kaikkien on lähdettävä mukaan.

VILHO

Tarkoittaako tämä sitä, että taas syttyy sota?

POLIISI

Kyllä se niin on! Vallesmannille tuli tänä aamuna esikunnasta viesti, että kaikki on evakuoitava huomisen kuluessa.

(Tupa hiljenee. Esirippu.)

(Laulu: Vartiossa)

KORSU

SOTILAS 1

Pojat, ootteko muuten pannu merkille, että on ollut pitkään kummallisen hiljaista?

SOTILAS 2

Niin on! Mutta ainahan se on ollut tämmöistä ennen rytinää. Naapuri se vaan suunnittelee nyt.

SOTILAS 3

Niin ne varmaan arveloo, että myö unohamma, että on sota kun ovat vähän aikaa hiljaa. Voi, helevetti, meinas jo unohtua, että on minun huki! Pitää mennä laskemaan Vilho pois.

SOTILAS 4

Joo-o! Totta on, että nyt on ollut tavallista pitempi tauko!

SOTILAS 1

Niin on! Kyllä tämä on vähä kummallista!

(Sotilas 2 hyräilee "Kirje isältä" ja taittelee kirjettä.)

VILHO

Hiljasta on! On hiljaista ulkona ja on hiljaista sisällä!

SOTILAS 4

Sitä myökin täällä justiin ihmettelimmä, että on ollut pitkä tauko.

SOTILAS 2

Tauko on, kun on hiljaista, ja hiljasta on, kun on tauko. Vaan vetäseppä, Vilho, se "kirje"-laulu!

VILHO

No, tempastaan vaan, kaikki mukaan!

(Laulu: Kirje isältä)

SOTILAS 1

Elkiä helevetissä laulako tuota laulua! Tuloo niin haikia mieli, että rupiaa ihan väkisellä silmännurkkua nyhtämään. Laulakaa vaikka se, se laulu se "lyyli, lempi..." Hittoko se oli?

SOTILAS 2

Tarkotatko sie sitä "Mantaa muistellessa"?

SOTILAS 1

Sitä justiisa!

VILHO

No, siitä vaan pojat!

SOTILAS 4

Tehhäämpä pojat orkesteri, kun ei olla pitkään aikaan laulettu.

(Laulu: Mantaa muistellessa)

(Lähetti saapuu. Käsky kuunnella radiota. Kuuluu rauhanjulistus. Verhot sulkeutuu.)

SANTRA

Onpa hyvän näköinen maa!

VILHO

Tuossa se ois sitten talon paikka! Ja tänne vähän alemmaksi karjasuoja! Ja tuonne kupeelle sauna!

OLGA

Tänne kauas rakkailta kotikonnuilta on nyt asetuttava elämään!

MABU

Niin on! Ja on alettava taas kaikki alusta! Ja jotkut jopa tykkäävät huonoa. Pelkäävät, että viemme leivän heiltä.

VILHO

Työtä tekemällä olemme hankkineet leivän ennenkin. Ja niin teemme nytkin!

(Musiikki: Karjalan kylissä)

TUPA

VIERAS

Vaan kyllä on aika hurautanut! Tuntuu kuin vasta muutama vuosi olisi mennyt kun tänne tulimme, mutta siitä on jo hyvänmatkaa toistakymmentä vuotta kulunut.

MABU

Niin tuntuu! Vaan nyt kun ajattelo aikaa taaksepäin, niin oli se muuten mukava, että sattuu samalle kylälle muitakin karjalasie!

VIERAS

Oli se! Varsinkin alkuun tuntui kuin olisimme sukulaisia tiällä vierahien joukossa.

MABU

Paljon helpompi oli asettua, mitä olis yksin ollut! Ja entäs sitten, kun rupes toimimaan tiistaiseurat?!

VIERAS

Elä muuta virka! Miten se tuntu hyvältä kun sai paissa ihan omalla kielellä!

MABU

Sitä se on vieläkin, kun kuuluo jostakin kunnan pakinua omalla kielellä. Niin väkisin vetää suun hymyyn!

VIERAS

Kyllä se nyt on jo paljon unohtunut aito murre, eikä monikaan osua eniä kunnolla paissa!

MABU

Vaan entäs ne laulut?! Oli niin lysti laulella! Miten tuli joskus haikie mieli!

VIERAS

Niin teki! Vaan emmeköhän vielä muistele, miten se mäni se "Kaunis Karjalani"?

MABU

Sitä mieki ajattelin!

(Laulu: Kaunis Karjalani)

VIERAAT

NAAPURI 1

Hyvää päivää!

MABU

No, päivää! Johan on mukava, että naapurit ovat liikkeellä! Kuuluuko mitään erikoista?

NAAPURI 2

Ei ihmeitä kuulu! Olimme päiväkävelyllä ja ajattelimme poiketa.

MABU

Voi, kun mukava, että tulitte!

VIERAS

Me olemme tässä muistelleet menneitä ja sitä, miten aika rientää.

MABU

Miten oli ikävää aloittaa kaikki alusta!

VIERAS

Niin, ja miten joskus tuntui vaikealta, kun näki, ettei kaikkialla oltu tervetulleita.

NAAPURI 1

Kyllähän se tuntui aluksi oudolta teidän puhetapanne!

NAAPURI 2

Niin, kun se oli nopeata ja ilmeikästä! Eikä oikein aina ymmärtänyt.

NAAPURI 1

Ja kun ei aina ilennyt sanoa, että en ymmärtänyt.

MABU

Ja sitten tuli joskus väärinkäsityksiä.

NAAPURI 1

Niin justiinsa! Kyllä, myö on monesti naurettu kun Mabu sano paistaneensa lettuja "ritilällä" ja me ihmeteltiin, miten lettuja voi paistaa "ritilällä" ennenkuin lopulta selvisi, että se "ritilä" olikin "riehtilä" eli "paistinpannu"!

NAAPURI 2

Niin, ja entäs kun äiti laitto tytön asialle ja sano, että "käy näbieh"! Ja taas myö ihmeteltiin, että mitähän tuo tarkoittaa. Ja sehän tarkoitti, että "käy näbieh" eli "sukkelaan", "nopeasti"!

MABU

Olihan sitä monta hauskaa tapausta silloin ennen vanhaan!

VIERAS

Niin oli, niin oli! Nyt sitä saa vain kaihomielin muistella, miten sitä milloinkin taivallettiin.

NAAPURI 1

Ei ole enää entistä elämää! Kaikki muuttuu. Nuoriso karkaa pois paremman ja helpomman elämän toivossa.

NAAPURI 2

"Ruotsi", se on se taikasana! Sinne ne ovat menneet tämänkin kylän nuoret.

VIERAS

En ole laskenut, mutta sopiikohan kymmeneen, mitä täältäkin on lähtenyt?

MABU

Se on semmoista elämä tänä aikana! Mikä lie seuraava vaihe?

NAAPURI 1

No sen aika näyttää! No, miten died'o (*jijejo) jaksaa?

MABU

Ei ole kummaista! Taitaa olla ehtoo käsillä.

VIERAS

Semmostahan se on! Milloin se on kenenkin vuoro!

NAAPURI 1

Myö sitä lähemmäkin hiljakseen kotia päin!

NAAPURI 2

Käykää kylässä meitäkin tervehtimässä kun liikutte!

MABU

Kiitos kun kävitte! Kyllä tulemme käymään!

(Died'an (*jiejon) lähtö. Tuohukset, vieraat/naapurit.)

HENKILÖ A

Kyllä on kylä hiljentynyt siitä, mitä oli silloin kun Ruotsiin lähdettiin!

HENKILÖ B

Olihan sitä silloin vilskettä melkoisesti! Tuolla näkyy Vihtorin mökki, on kylmillään sekin.

HENKILÖ A

Niin on! Ja tuolla on Pekan talo, sama juttu.

HENKILÖ B

Eikä näytä tuolla Heikinkään mäellä siltä, että olis asukkaita!

HENKILÖ A

Mutta katsohan tuonne metsän reunaan! Siellä näkyy ikkunasta valo. Vielä on isän tekemä talo lämpimänä!

(Laulu: Lapsuuden kois)

THE END / LOPPU / VOT MUGA